

පලමුවන කියුවීම

දෑවිතිය නිති සංග්‍රහය පොනත් ගත් පාදයෙකි.

“දේව වචනය ඔබ ලත ඇත. එය අනුසාර කරන්න.”

දෙවි සම්ඳාණන් වහන්සේ ඔබ ගැන ද තැවත ප්‍රීති ප්‍රමෝද වන්නේ, මේ නිති සංග්‍රහයේ ලිය ඇති දෙවි සම්ඳාණන් වහන්සේගේ ආභා ද නිති හා නියෝග ද පිළිපූදින පිළිසි, ඔබ උන් වහන්සේගේ හඩව තීකර වුණෙන්, ඔබේ මුළු හඳුනෙන් සහ ඔබේ මුළු සිතින් උන් වහන්සේ වෙත හැර ආවාන් පමණකි. “මා ඔබට අද නියම කරන මේ පණත දුෂ්කර එකක් වත්, ඉටු කරන්නට අපහසු එකක් වත් නොවේ. එය ඇත්තේ අහස්සි නොවේ; එබැවින් එය අසා, ඉටු කරන පිළිසි අප වෙත ගෙන එන්නට කවරක් අහසට නැගින්නේ ද තියා කිසිවෙකුට කිව නොහැකි ය. එය ඇත්තේ මුහුදින් එකර ද නොවේ; එබැවින් එය අසා ඉටු කරන පිළිසි අප වෙත ගෙන එන්නට කවරක් මුහුද තරණය කරන්නේ ද තියා කිසිවෙකුට කිව නොහැකි ය. එහෙත්, ඒ වචනය ඔබ ඉටු කරන පිළිසි එය ඔබට ඉතා ලං ව, ඔබේ නොලේ මත ද ඔබේ සිනෙහි ද ඇත්තේ ය.”

දෙවි වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්නෝරු බේවා.

පිළිතුර කිය

පිළිතුර 69:13, 16, 29-30, 32-33, 35-36

පිළිතුර: දෙවිදුන් සෞයන්නේ දිරිමත් වන්නේ ය.

හිය: එහෙත් සම්ඳුනි, මාගේ අයුදුම ඔබට ය. අන් දෙවිදුන්! ඔබ රිසි බේලාවක මට පිළිතුර දුන මැනව! ඔබේ අධික ජ්‍රේමයන් ඔබ දුන් ගැලුවීමේ පාරෝන්දුව ඉටු කරන නිසා, මට උන්නර දුන මැනව! සම්ඳුනි, ඔබේ තීර පෙම යහපත් බැවින් මට පිළිතුර දුන මැනව!

ඔබේ ඉමහත් දයාව අනුව ඔබේ මුහුණ මා වෙත හැරෙවිව මැනව! එහෙත්, මම පිඩි වැඩිතින් ටේද්‍යාවන් සිටිමි. අන් දෙවිදුන්! මා සනසා, මා ගළවා ගන මැනව! එවිට මම තී ගය දෙවිදුන් පසසන්නේමි; තුති තී ගයමින් මම එතුමන් නොහෝ සේ පසසන්නේමි

පිඩිතයේ මෙය දැක ප්‍රීති ප්‍රමෝද වන්නේ ය; දෙවිදුන් සෞයා යන්නේ දිරිමත් වන්නේ ය. මන්ද සම්ඳායේ දිස්දුන් හට සවන් දෙන සේක; තීරගත වී සිටින තම සෙනග අත් නොහරින සේක.

දෙවිදායෙන් සියෙන් කන්ද මුදාගෙන ජුදාගේ තගර ගාධිනගන සේක. එතුමන් සෙනග එහි වසමින් එය දුක්කා විදින්නේ ය. එතුමන්නේ සේවක පෙළපත එය උරුම කරගන්නේ ය. දෙවි තමට පෙම කරන්නේ ය. දෙවි තමට පෙම කරන්නේ එහි වාසය කරන්නේ ය.

දෙවන කියුවීම

කොලොජි 1:15-20

ඇද්ධ වූ භූමි අපෘස්තුව තුමන් විසින් කොලොස්ටිවරුන් වෙත ලියන දේ හසුගෙන් කොටසකි.

“මුඩ විශ්වයම, උන් වහන්සේ කරණකාවගෙන ද උන් වහන්සේ උදෙසා ද වතන ලද්දේ ය.”

ත්‍රිස්තුන් වහන්සේ අදාශාමාන දෙවියන් වහන්සේගේ දාශාමාන ස්වරූපය ව, මුළු මැවිල්ලේ අගතුන් ගන්නා සේක. මන්ද සගගාවත්, මෙලෙවිත් ඇති සියල්ල උන් වහන්සේ කරණකාවගෙන මවත ලද්දේ ය; දාශාමාන, අදාශාමාන දේ ද, දෙවි දේවතාවන් ද, අධිකාරීන් ද, හැකාධිපතීන් ද, බලධාරීන් ද, කොටින් කියනාත්, මුළු විශ්වයම, උන් වහන්සේ කරණකාවගෙන ද උන් වහන්සේ උදෙසා ද වතන ලද්දේ ය; උන් වහන්සේ තුළ සියල්ල එකාබද්ධ ව පවතියි. උන් වහන්සේ සහාව තමැති ගරීරයේ

හිස ය. එහි මූලාරම්භය ය. මරණයෙන් උත්ත්පාන විමෙනි ප්‍රථමයාගේ ය. මෙයේ උත් වහන්සේ සියලුලෙහි අසමසම තුන දරන සේක. මත්ද දේව කැමැත්ත් අනුව, දේවත්වයේ පරපුරණතාවය හිස්තුන් වහන්සේ තුළ විය. උත් වහන්සේ කරණකාටගෙන මුඩ විශ්වය ම තමන් හා සමඟ කරගැනීමට පියාණන් වහන්සේ සනුවු වූ වි බැවත්, කුරුසිය මත පුත්‍රාණන්ගේ දිවි පිසීම හේතු කාටගෙන සාමද්‍යතය ඇති කරමින්, උත් වහන්සේ කරණකාටගෙන සගලොවෙන් මෙලොවෙන් ඇති සියලු දේ සමඟ කළ සේක.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්නෝරු බේවා.

සාධකාරය

ප්‍රචාර 10:27

ආලේදුය! ආලේදුය!

“මාගේ බැවත්වේ මාගේ කටහඩ අසති. මම ද ඔවුන් අදාළම්; ඔවුන් ද මා පසුපස්සේ එති” සි ස්වාමින් වහන්සේ වදාරන සේක. ආලේදුය!

ඇද්ධිවූ සුවිශේෂය

ප්‍රක් 10:25-37

සුවිශේෂක ලක් තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

“මාගේ අසල්වැසිය ක්වරක් ද?”

එක්තර විනයධරයෙක් තැකිව, ජේසුස් වහන්සේ පරික්ෂා කරමින් “ගුරුදේවයෙති, සඳුතන ජ්වලය හිමි කරගනු සඳහා මා කුමක් කටයුතු ද”යි ඇසී ය. උත් වහන්සේ ද ඔහුට පිළිතුර දෙමින්, “ව්‍යවස්ථාවලියෙහි ලියා ඇත්තේ කිමෙක් ද? ඔබ එය තෝරුමිගන්නේ කෙසේ ද”යි ඇසු සේක. ඔහු උත්තර දෙමින්, “නුණී මුඩ හෘදයෙන් ද නුණී මුඩ සිතින් ද නුණී මුඩ විරයයෙන් ද නුණී මුඩ බුද්ධියෙන් ද නුණී දෙවි වූ ස්වාමින් වහන්සේටත්, නුඩි නුඩිට ප්‍රෝම කරන්නාක් මෙන් නුණී අසල්වැසියාටත් ප්‍රෝම කරන්න යනුයි” කි ය. උත් වහන්සේ, “මිලේ උත්තරය හර ය. එසේ කරන්න, එවිට ඔබ ජ්වත් වන්නේහි ය”යි ඔහුට වදාල සේක. එහෙත් ඔහු තමන් තිදෙන් බව දක්වන්ට කැමැති ව “මාගේ අසල්වැසිය ක්වරක් ද”යි ජේසුස් වහන්සේගෙන් පැශ්‍යන කෙලේ ය. ජේසුස් වහන්සේ පිළිතුර දෙමින් මෙසේ වදාල සේක: “ලක් මිනිසෙක් ජෙරුසාලෙම් ජෙරිකේට බල යද්දී, සෞර මුළකට අසුවිය; සෞර ඔහුගේ වස්තු පැහැරගෙන, ඔහුට තලා පෙළා, ඔහු අඩ පණ කාට දමා යන්නට ගියහ. ඒ අතර එක් පුරුෂයෙක් අහම්බන් ඒ මග යනුයේ, ඔහු දක පාරේ අනෙක් පැත්තෙන් ගියේ ය. එසේ ම ලෙවියයෙක් ද, එතුනට පැමිණ ඔහු දක පාරේ අනෙක් පැත්තෙන් ගියේ ය. එහෙත්, ඒ මගින් ගමන්ගත් එක් සමාරිය ප්‍රතික මිනිසෙක් ඔහු පුත් තැනට අවුත්, ඔහු දක, අනුකම්පා උපදාව, ඔහු වෙනට ගොස්, ගොල් හා මිදියුස ගැල්වා, තුවාල බැඳු, තමාගේ ම මෘගයා පිට තිදුවා, තානායමට ගෙන ගොස් ඔහු බලාගත්තේ ය. පසුවද ඔහු රිදී කාසි දෙකක් ගෙන තානායම්කාරයාට දී, ‘මොහු බලාගත්තා; මෙයට වැඩියෙන් ඔබ වියදම් කරන යම් තරමක් ඇද්දී, නැවත ආ විට මම එය ඔබට ගෙවන්නේම්’යි කි ය. ඉදින් සෞරෙන් අතට අසුවු ඒ තැනැත්තාට මෙක් තිදෙනාගත් අසල්වැසිය වූයේ ක්වරක් ද කියා ඔබ සිතන්නේහි ද? “මුහුට දයාට දක්වූ තැනැත්තා ය”යි විනයධරයා කි ය. “මෙත් ගොස් එසේ ම කරන්නැ”යි ජේසුස් වහන්සේ ඔහුට වදාල සේක.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේ ය.

හිස්තුති ඔබ වහන්සේට ප්‍රකාශ බේවා.

බෙන ඉරුදින දේව ප්‍රකාශන සඳහා <http://sinhalagospel.com/> වෙත පිවිසෙන්.